

Sygn. akt V CSK 156/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa R. K.

przeciwko A. G.

o zapłatę,

oraz z powództwa wzajemnego A. G.

przeciwko R. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej (powódki wzajemnej)

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana A. G. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 listopada 2015 r., w którym m.in. zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60.875 zł (pkt 1 wyroku). Powód zgłosił wobec pozwanej roszczenie zwrotu połowy nakładów poczynionych przez powoda i jego byłą żonę na nieruchomości będącej własnością pozwanej.

W skardze kasacyjnej pozwanego podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdzała, że istnieje potrzeba rozstrzygnięcia istotnego w sprawie zagadnienia prawnego, a mianowicie tego, jaki rodzaj współuczestnictwa zachodzi po stronie b. małżonków, którzy nie dokonali jeszcze podziału majątku wspólnego i nie ustalili wysokości udziałów w tym majątku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dokonując analizy treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęciu skargi do rozpoznania oraz treści odpowiedzi na skargę (k. 682 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje - wbrew stanowisku strony skarżącej - przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej przewidziana w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. potrzeba rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku znalazł się bowiem przekonujący wywód prawny dotyczący możliwości przyjęcia samodzielnej legitymacji czynnej jednego z byłych małżonków w odniesieniu do przypadającej mu części wierzytelności, gdy wierzytelność taka ma charakter podzielny (art. 379 k.c.). De lege lata nie ma podstaw przyjmowania, że dochodzona w niniejszym postępowaniu należność pieniężna, obejmująca zwrot nakładów dokonanych przez powoda i b. żonę na nieruchomość pozwanej, nie stanowiła wierzytelności podzielnej w rozumieniu art. 379 k.c. Stanowisko o samodzielności legitymacji czynnej jednego z małżonków w omawianym zakresie reprezentowana jest także w orzecznictwie Sądu Najwyższego, na które powołano się w uzasadnieniu

zaskarżonego wyroku (por. m.in. uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2007 r., IV CSK 258/07, nie publ.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 2, 10 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców adwokackie (Dz.U.2015.1800).

jw